

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI

d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

D. Danielopol, decanul avocaților de Ilfov, profesor universitar.

CANDIDATUL ARGĂSIT

La alegerea colegiului al doilea de deputați de Ilfov va candida din partea d-lui Emil Petrescu, prefectul poliției, cunoscutul tăbăcar d. Gr. Alexandrescu.

Se mai anunță alte două candidaturi liberale, dar independente: a d-lui Epaminonda Ciocanelli și a d-lui Ionel Antonescu.

Cine-va, deplîngînd soarta candidatului oficial, zicea:

— Bietul Alexandrescu este așezat între ciocan(elli) și nicovală!

(Nicovala este o aluzie la culoarea ochișoară a d-lui Ionel Antonescu).

Din parte-ne adăogăm:

— Vai de pielea sărmanului tăbăcar!

AVOCATUL DANIELOPOL RECIDIVIST

Cunoașteți scandalul petrecut la judecătoria de roșiu între d-nii Danielopol, profesor de drept roman la Universitate, și Duca, ajutor de judecător.

D. Danielopol, se știe, nu e numai un savant juriconsult și un avocat de mîna întâia, dar și un bărbat care nu consimte să fie călcat pe bătătură de ori-cine. Și să te ferească Dumnezeu să intri în gura decanului! Mai bine în gaură de șearpe!

D. Duca e în măsura să știe ceva în această privință. Condamnînd într'un proces pe d. Danielopol, acesta i-a tras o apostrofă compusă din cuvîntul «mucos» precedat de un alt cuvînt care are oare-care asemănare fonetică cu numele compozitorului muzical Puccini, un cuvînt în sfîrșit pe care un necunoscător al limbei romîne l'ar crede, după aparență, că derivă de la substantivul «puș.»

Vă închipuiți lesne ce gravă trebură să fi fost apostrofa d-lui Danielopol dacă, pentru a o reproduce, chiar noi cari suntem cam slobozi la vorbă, am fost siliți s'o aducem din condei pe departe de tot.

Epilogul scandalului a fost că d. Duca a dat în judecată pe d. Danielopol, fostul său profesor, pentru ultragiū în exercițiul funcțiunei.

Fără a voi să creem d-lui Danielopol circumstanțe agravante, ci numai cu scop d'a amuza pe cititorii noștri, vom arăta că d-sa este un recidivist incorigibil în materie de ultraj.

Odată pleda înaintea unui magistrat proaspăt eșit de la facultate, deci fost elev al d-sale. Magistratul, îndeplinindu-și strict atribuțiile sale, nu cruța de loc pe vechiul său magistru. Atunci d. Danielopol spuse:

— Sa-mi dea voie onoratul magistrat să povestesc o anecdotă.

Un turc, mergînd într'o zi pe cîmp, simți d'odată o inexorabilă și firească necesitate. Fiind-că pe drum erau cîți-va oameni, turcul nostru, dintr'un sentiment de decență foarte legitim, și negăsind un loc mai la adăpost de privirile indiscrete, se aruncă într'o gîrlă ce curgea prin apropiere și, acolo, consumă (vorba vine) fapitul.

«Faptul», ca să nu-i zic mai rău, eși imediat la suprafața apei și începu să plutească pe d'asupra fesului turcului. Bietul turc, care sta încă aplecat în apă, văzînd asta, exclamă cu un ton de melancolic reproș:

— Bine mă, batu-te-ar Allah, d'abia te faciū și te și suiși în capul meu?

...Magistratul înghiți pardon aluzia, și nu se formaliză.

Altă dată, d. Danielopol pleda înaintea unui tribunal al cărui președinte adormise în timpul desbaterilor. Jignit de acest afront, d. Danielopol se opri brusc din pleoarie și, cu un glas de stentor, strigă:

— Sper că după ce onoratul tribunal se va deștepta, se va declara luminat.

Dar și președintele afurisit! Trezit din somn de vorbele d-lui Danielopol, el replică, frecîndu-se la ochi și căscînd:

— Tribunalul, deșteptîndu-se, se declară luminat și... condamnă la 5 lei amendă pe d. avocat pentru purtarea sa necuviincioasă față de înalta magistratură cu care suntem învestiți!

Cu altă ocazie, d. Danielopol scăpă mai eștin. Trăgînd un zavrăc numărū unu unui magistrat, în cursul pleoariei sale, magistratul— un june de curînd întors de la Paris — spuse supărat:

— Cinquante francs d'amende.

— Apoi nu se poate, răspunse d. Danielopol, scandînd cuvintele, pentru că o condamnare pronunțată în limbă streină este nulă.

Magistratul a ris cu poftă fiind

că era baiat deștept și d. Danielopol avea dreptate, și nu mai reinnoi în romînește amenda de cinci-zeci lei.

...Am putea să citim multe anecdote d'astea, credem însă că cele de mai sus sunt suficiente pentru a stabili că decanul baroului de Ilfov e un recidivist al delictului de ultraj.

Totuși, cerem achitarea sa, pentru că e bărbat cu haz.

Kiriac Napadarjan.

Atragem atenția cititorilor asupra admirabilei caricaturi de la pag. întâia reprezentînd pe d. Danielopol, decanul avocaților. E datorită plavazului caricaturistului N. S. Petrescu.

Ilustrația din ultima pagină d. Livescu în rolul lui Napoleon — este opera excellentului artist N. Mantu.

MIRACOL DE HORTICULTURĂ

Un proprietar avea în grădina sa tot felul de pomi roditori: meri, caiși, peri, zarzări, etc.

Îi îngrijea pe toți, dar cu deosebire un păr răsădit de curînd era obiectul sollicitudinii lui.

Bietul păr avea și nevoie de îngrijiri mai serioase. Pămîntul nu îi pricea. Se usca văzînd cu ochii, pînă cînd într'o zi grădinarul îl găsi uscat de tot. Și stăpînu-său ținea grozav la părul acela! Grădinarul puse mîna pe pipernicitul arbust, constată decesul, și plecă să comunice trista veste proprietarului. Acesta, dezolat, merse și el la fața locului ca să asiste la înmormintarea scumpului său pomișor. (Remarcă în paranteză că, pe cînd un om mort e băgat în pămînt, un pom mort e scos din pămînt. Această deosebire de funeralii între regnul vegetal și animal n'a fost pînă acum observată de savanți).

Zicem, deci, că proprietarul se duse să vadă părul care se uscuse.

Dar — o, minune cerească! — el rămase încremenit: nu numai că părul nu era uscat, dar în cîte-va minute el crescuse cu doi metri și era frumos și plin de viață ca nici-odată.

Ce se întîmplase? Cum se operase acest extraordinar miracol?

Foarte simplu.

Am spus mai sus că grădinarul puse mîna pe pomuleț ca să vadă dacă nu mai e speranță de îndreptare. Or, înaintea de aceasta, el își puse mîna în cap și și netezise frezura pe care obicinuia să o ungă cu cunoscuta pomadă Ana Csilag.

Ei bine, o infimă cantitate din această fenomenală pomadă, prelinsă pe degetele grădinarului, venind în contact cu copăcelul, fusese de ajuns pentru a face ca părul din grădină să crească într'un mod miraculos!

Istorisirea asta stupidă, pe care eu unul n'o cred de loc, mi-a făcut-o în-suși proprietarului cu pricina.

Coco.

STROFE ȘI APOSTROFE

DOM PALADU IN ITALIA

— Note și impresii de voiaj trimise de dom
Paladu amicului său Tarascon —

Italia este o țară
C'un cer turbat și havaii,
Și-i cald dă poți să dormi afară,
Iar iarn'asuzi în pardesiu.

Mai mare peste ea-i un rege,
Iar talienii nu sunt toți
Doar d'ai dă care vind bricege,
Pă cum 'mneata poate socoți.

Mai au la Roma și un papă,
Ras la mustați par'că-i actor,
Au ș'un oraș numa pă apă
Dă mergi pă uliță 'n vapor.

Pen'că vieța-i esteioară
Și pen'că-i extra de frumos,
D'aia ciocoi cind s'nsora
Vin tot p'aci 'n voiaj dă nos.

Am fost eri pîn' niște saloane
Cu poze d'unu Rafael,
Un fel dă zugrav dă icoane, —
Avem noi mai prima ca el!

Nu sintără tocm'ășa rele,
Da's vechituri, nu's cadre noi,
S'a cam pus prafu pă vapsele
Și ramele nu prea sint soi.

Plecaiu — pen'că mă plictisise —
La molamentu lu Traian.
Pă pedestal să iscalise
Smara și cu alde Cîrșan.

Toți talienii, cum să face,
Sint negri — boabă dă piper! —
D'aia lu Fleva poate-i place
Să stea la Roma menester.

Dă și sint d'ai geanti latine,
Dar după mutră și fason
Să juri că le curge pîn vine
Doar sînge d'al lu Faraon.

Sint bonvivanți și buni dă gură
Și cîntă — ți-e mai mare drag! —;
Da cînd îi calci pă bătătură
Au și pus mîna pă briceag.

Ce să ți mai spui? Imi place — acilea
Ba chiar să publici, ș'oiu plăti,
In *Adivăru* lu dom' Milea
Că mă găsec bine mersi.

Un lucru, dragă Tarascoane,
Mă șefonează puțintel:
Mi s'a acrit dă macaroane,
Mi-e dor grozav d'un borș cu miel!

pr. conf. Cyrano.

UN POET PRIGONIT DE DAMA SA

În ultimul număr al revistei «Archiva»,
ce apare sub direcțiunea d-lui A. D. Xenopol,
un trubadur al Iașului, care se
ascunde sub pseudonimul de Rama, publică
o poezie bună de pus în ramă, intitulată
Prigonire. Poate credeți că poetul e pri-
gonit de soartă fiind-că face poezii? Nu.
Tînărul poet e prigonit de iubita sa. Ci-
tind poezia, vedem că merită acest titlu,
de oare-ce e într'adevăr o «prigonire».
Se ține, domnule, iubita de dînsul ca
seaiul de oaie. Această idee e admirabil
redată prin următoarele versuri:

•Cînd spre a mele treburi pășesc al casei prag,
•De braț par'că te duc eu...•

Poetul a reușit să ne arate prigonirea:
căci, cred eu, *culmea prigonirei* este să nu
te lase cine-va singur nici cînd pășești
pragul casei, spre a ți face treburile.

Dar poetul ne mai face o mărturisire
destul de gravă, dar care îi acordă pînă
la un punct (adică pînă la pragul casei!)
circumstanțe atenuante; anume:

•Cînd sus de pe 'nălțime îmi țin învățatura
•Una gîndește mîntea, alta rostește gura.

Bine ar fi să fie așa; dar sint în indoială.

Dar... ceea-ce e și mai grav, e că atunci
cînd ar trebui să nu-l lase iubita în pace,
tocmai atunci îl părăsește:

•Pe căpătîiul pernei mă lași tu numa 'n pace...•

Apoi nu-î de plîns un om atît de ne-
norocit?

Casto.

La 23 Martie, la Teatrul Național,

BALUL VIOLETELOR

unic în felul lui pînă azi. Mare parte din
bilete vindute. Amatori să nu piardă vre-
mea, prin urmare.

IMBRĂCĂMINTEA FEMEEI

— Scurtă recenzie asupra conferinței d-nei dr. Kaminski —

D-na dr. Ermina Kaminski a ți-
nut la Ateneu o conferință despre
îmbrăcăminte femeii.

Îmbrăcăminte femeii, deși mai
puțin interesantă de cît desbrăcăminte
ei, e totuși o chestie de mare
importanță socială, și în același timp
socială, căci nu există soț pe care
să-l lase indiferent micile daraveri
cu croitoreasa ale cucoanei.

Distinsa conferințară a început
prin a cere desființarea corsetului.
În această privință, subscrisul s'a
pronunțat deja cu altă ocazie pentru
menținerea acestui inocent și dră-
gălaș bibil femeesc.

Pentru sîni, corsetul este un
mare bine-făcător: el susține pe cei
slabi. Vreți oare ca poetul să devină
o vulgară mamelă? Doica nu

trebuie să fie femeia ideală a vii-
torului!

Suprimați ori-ce efect de îmbră-
căminte al femeii, dar mențineți
îmbrăcăminte ei cea mai de efect.
Suprimați-i pălăria, ghetetele, rochia,
tot—dar nu v'atingeți de corset!...
Lasă că ne-atingem noi cînd o fi la
o adică...

D-na dr. Kaminski s'a declarat
apoi și contra ghetelor mici. Iar nu
suntem de acord cu eminenta con-
ferințară. Mărturisim că ne-apucă
altea alea cînd vedem cite-o damă,
ori cît ar fi ea de frumoasă, cu niște
ghete cît bărcile din Cișmigiu.

Ciți tineri n'au renunțat a cere
mîna fetelor din cauza piciorului lor!

D-na dr. Kaminski a arătat după
aceea că rochile lungi sunt foarte
periculoase, ele au defectul de-a a-
duna toți microbii de pe stradă și
din localurile publice. Asupra ace-
stui punct, suntem absolut de acord.
Votăm cu amîndouă mîinile pen-
tru rochiile scurte, chiar pînă la ge-
nunchi.

Deviza noastră este: excelsior!

Dar e un vis, vai, irealizabil, a-
cela d'a vedea într'o zi pe toate cu-
conițele noastre cu minte lungă și
cu poalele vice-versa. Rochile tre-
nante (adică cele lungi, pentru că
rochiile scurte sunt antrenante ca să
zic așa) vor continua să se poarte
ca și pînă acum, aducînd — ce-i
dreptul — un mare serviciu primă-
riilor, cari-ar putea să radă din bud-
get personalul pentru curățit gu-
noarele de pe uliți, de oare-ce coada
rochiilor sexului frumos face zilnic
gratuit această slujbă.

În sfîrșit, d-na dr. Kaminski a
mai spus la Ateneu că îmbrăcăminte
de azi a femeilor nu este estetică,
fiind-că scoate prea mult în relief
unele proeminente ale corpului.

Ei, și? Apoi tocmai asta vrem și
noi. Vivat proeminentele!

Vorbim, bine înțeles, de proemi-
nentele cucoanelor; cît despre proe-
minentele pe cari toaletele prea
luxoase le produc adesea pe frunțile
bărbaților, suntem contra lor.

Pentru proeminente într'un sens,
contra lor în alt sens; suntem deci
cum ar zice românul: cu proemi-
nența 'n două lunturi.

Tarascon

TACŢI MOI!

Citim în «Dorobanţul» :

«Aşa dar ruptura între d. Take Ionescu şi Cantacuzinişti e un fapt îndeplinit.
De cînd spunem noi aceasta».

De cînd, ne-am întrebat noi, de cîţi ani ?

Şi, uitîndu-ne la frontispiciul numitului ziar, am văzut că «Dorobanţul» d'abia a ajuns la No. 17, anul I.

«Dorobanţul» e capabil să anunţe că în curînd îşi va serba centenarul său, adică o lună de cînd a apărut pe piaţă.

GHINIOANELE LUI POPESCU

Il prigonea norocul într'un chip cumplit. Tot ce făcea îi esea anapoda. Cele mai simple afaceri pe cari le întreprindea, şi cari la alţii ar fi avut succes cu o siguranţă matematică, la dînsul se transformau în adevărate dezastre.

Se ducea la gară cu o oră sau două înainte de plecarea trenului, cînd voia să călătorească undeva, şi — nu ştiu cum dracu se făcea — de cele mai multe ori trebuia să se producă o împrejurare neaşteptată care să îl facă să scape trenul.

Toate casele unde a stat el cu chirie au fost nimicite de incendii; toţi copiii pe cari i-a botezat el, sau au murit repede, sau au ajuns haimanale de stradă, ba unul şi la ocnă; toate căsniciile cărora el le-a fost nas, s'au sfîrşit prin divorţ; căci nu era nenorocos numai pentru sine însuşi, ci ghinionul ce plana vecinic asupra capului său, se răsfrîngea pretutîndeni unde se amesteca dînsul, — precum Siebel din *Faust* era osîndit de Mefistofeles ca îndată ce-o pune mina pe-o floare să se vestejească.

Dar nu voiu înşira aici toate întimplările din viaţa lui Popescu (nu-i şi asta un ghinion: să te cheme Popescu?), întimplări din cari reese lipsa lui de băfă, — căci prea ar fi lung pomelnicul. Mă mărginesc să spun pentru cei cari au citit volumul *Les morts bizarés* al lui Richepin, că aceste întimplări nu sînt mai prejos de extraordinarele pătani ale lui Constant Guignard, omul care şi după moarte a fost nenorocos, căci sculptorul în loc să sape pe monumentu-i funerar «ci git Constant Guignard, homme de bien», a gravat: «homme de rien». Iar pentru cei cari n'au citit pe Richepin, voiu povesti mai la vale istoria supremei nenorociri care a încheiat în mod tragic furtunoasa şi necăjita viaţă a bietului Popescu.

Avesalom Popescu, — îl mai cheamă şi Avesalom pe acest nefericit, şi asta era culmea ironiei şi a ghinionului de oare ce purtătorul numelui pletosului personaj biblic era chel ca o bilă de biliard, — Avesalom Popescu zic avea mania rămăşagurilor. Încă o batjocură a soartei! Pentru că, o asemenea pasiune, la un muritor cu norocul lui Popescu, nu putea să îl ducă de cit la o pierzanie complectă.

Făcea pariuri pe sume însemnate şi le

pierdea regulat pe toate, totuşi nu se descuraja, continua să parieze ca un turbat, pînă cînd din averea lui destul de respectabilă nu-i mai rămăsese de cit cinci mii de lei.

Intors de la hypodrom, unde pierduse o sumă considerabilă pe un cal cu reputaţie strălucită care îşi scrintise piciorul şi căzuse la o distanţă numai de un metru pînă la potoi, Avesalom Popescu cugeta cu dispărare. Cum o să trăiască de aci înainte numai cu cei cinci mii de lei ce-i rămăsese, el care era deprins să ducă o existenţă din belşug şi chiar luxoasă ?

Atunci diavolul îi sopti: pariază şi pe aia! Să parieze, — bine, ideea îi suridea. Dar pe ce ?

După cite-va minute de meditaţie, un zîmbet de triumf flutură pe buzele lui.

Îşi aduse aminte că, între alte dovezi de sollicitudine, natura, mama vitregă pentru el, îi făcuse cadoi la naştere una din cele mai ciudate şi rare infirmităţi: îi dăruise cite sease degete la fie-care picior, în loc de cite cinci ca la oamenii normali. Ei bine, prin acest betuşug care pînă acum îl întristase, Avesalom Popescu se gîndi să-şi clădească fericirea viitorului, reconstituindu-şi averea pierdută. Va paria pe picioarele lui! Cum? Asta se va vedea mai jos, dar va paria de astă-dată la sigur, absolut la sigur. Fireşte, nu e cîstît să pariezi la sigur, este ca şi cum ai juca cu cărţi măsluite pentru a jefui pe naivi. Hei! însă după atîtea nefericiri era doară permis lui Popescu să tragă o păcăleală afurisitului de Nenoroc, chiar abătîndu-se niţel din calea onestităţii. Deci, va paria mereu pe picioarele lui, mereu la sigur, începînd cu cei cinci mii de lei, şi sfîrşind prin a strînge repede milioane peste milioane.

Inarmat cu această hotărîre, intră într-o cafenea, după ce îşi aruncase o privire îngrijată asupra picioarelor salvatoare: îi era teamă că mizerabilul ghinion îi jucase o ultimă festă, îi era teamă că îşi pierduse picioarele pe drum!? Ce nu i se putea întimpla lui ?

Asigurîndu-se că picioarele n'au fugit din ghetă, Avesalom ochi o masă la care sta un domn bine îmbrăcat, deci presupus bogat, şi îi ceru voe să se aşeze.

— Bucuroş, luaţi loc vă rog.

— Mersi. Mă recomand Avesalom Popescu, rentier.

— Ionescu, mare fabricant.

— Îmi pare bine de cunoştinţă.

— Incîntat.

După aceste politeţi inevitabile, conversaţia luă curînd un caracter mai puţin banal. Popescu mărturisii teribila lui pasiune de a face rămăşaguri şi povesti; în acelaş timp, nenumăratele-i ghinioane.

Ionescu îl ascultă compătimitor, declarînd că şi lui îi plac prînsorile, însă-i mult mai norocos de cit convorbitorul său.

— Uite, zise Popescu, mi-a venit o idee nostimă: hai să facem un rămăşag. Eu zic că: eu, împreună cu consumatorul ceta din colţ, sau cu celă-l'alt de lin-

gă fereastră dacă vrei, avem la picioare în total două-zeci şi două de degete!

Ionescu se uită încremenit la cel care rostise aceste ciudate cuvinte. «E nebun săracu» îşi zise în gînd, apoi cu glas tare şi foarte politicos :

— Mă iertaţi, domnule, glumiţi, de sigur. Dacă aţi făcut tot-d'auna asemenea pariuri, nu mă mir de neşansa dv.; ceea-ce mă surprinde e că nu sunteţi încă ruinat complect.

— Vă incredîntez că vorbesc foarte serios. O fi un capriciu extravagant al maniei mele de rămăşaguri, se poate, însă e foarte serios. Hai să pariem, numai aşa d'un gust, pe cinci mii de lei. Uite, am pus banii pe masă.

Vederea polilor pe masă ispiti pe Ionescu şi, cu toată convingerea-i fermă că are aface cu un scăpat din balanuc, se gîndi că n'ar fi rău dacă ar intra aşa de estîn în posesia unei sume atît de frumoşel.

La rîndul lui, Popescu era transportat de bucurie. «L'am băgat în cofă pe imbecil!» îşi zicea în sinea lui.

— Hei, ce facem, pariem ?

— Bine, domnule, dacă ţineţi neapărat... răspuse Popescu, şi puse şi el cinci mii de lei pe masă.

— Acum, spuse Popescu, indicaţi-mi d-voastră pe oricare din persoanele de-aici din cafenea cu ale căru degete de la picioare să adun pe ale mele.

— Mi-e indiferent, alegeţi chiar dumneavoastră.

— Şi mie mi-e indiferent. Atunci, eu aleg pe domnul de la masa vecină.

— De acord.

— Domnule, se adresă Popescu către consumatorul cu picina, eu am pariat cu dumnealui pe cinci mii de lei că noi împreună avem două-zeci şi două de degete în total la picioare. Ne faci un mare serviciu, dacă bine-voeşti a bea cu noi un pahar de şampanie într'un cabinet particular, unde ne vom descălţa de ghetă.

Consumatorul de la masa vecină ascultă cu atenţie, pe urmă se sculă în sus, salută, şi grăi foarte calm :

— Cu plăcere, domnul meu. Însă te înştiinţez că ai perdut la sigur, afară numai dacă nu vei fi avînd d-ta patru-sprezece degete, fiind-că eu n'am decit cite patru de fie-care picior!...

Tablou!!! Vai, era adevărat!!!

Desnădăjduit, aproape nebun de legat, Avesalom Popescu alergă în grădina Cişmegiului. Îşi tăie picioarele şi le trimise printr'un comisionar Muzeului, rugînd ca, în schimbul acestei curiozităţi anatomice, Statul să se însărcineze a-l înmormînta pe socoteala sa.

Apoi îşi sbură creierii cu un glonţ de revolver.

Avu norocul să moară, glonţul era de plumb, nu de miez de piine.

Grozav s'o fi minunînd pe lumea cealaltă Avesalom Popescu de acest suprem şi unic noroc din viaţa lui.

CONDAMNAREA LUI CAION

Caion bolnav la pont fu d'o nemblinzită gripă,
Dar magistrații totuși îl condamnară 'n pripă.
N'au vrut să îi acorde nici o împrejurare
Ce gravei sale vine s'aducă ușurare,
N'au vrut să fie seamă că el avea — sârmanu! —
De avocați pe Șonțu și Magnus Băileanu!
Din umbră este titlul unui volum cu care
Caion vrea să cîștige renume de om mare;
Dar magistrații bine — vai — nu l'au înțeles
Și pe Caion la umbră cu duba l'au trimis.
Maestre Macabronsky, ciupește-ți coarda lyri
Și cîntă pe acela ce azi stă 'ntre martirii
Pe cari un articol al codului penal
I'mpiedică 'n comerțul lor «intelectual».
O, Macabronsky, cîntă în mii de versuri albe,
Pe cînd ai tăi discipoli te vor trata cu halbe,
În versuri polichrome și abracadabrante
Tu geniul gigantic ce face marț pe Dante
Transformă în virtute sublimă calomnia

Și cere ca un premiu să dea Academia
Efebilor ce 'n falșuri s'or dovedi isteți
Spre-a dobori p'acea ce 'n cap nu au sticleți,
Pe-ori care nu e membru 'n cenaclul decadent
Și totuși își permite să scrie cu talent!
Imbracă-te poete 'n cămașa ta de forță
Și-apucă 'n mina-ți dreaptă o fulminantă torță,
Dă foc la tot ce-adoră și venerază o lume,
În scrum să se prefacă infamele volume
În care Eminescu, Hasdeu și Caragiale
Au îndrăznit să scrie nimicuri... geniale!
Dă foc lui Delavrancea, Coșbuc și Al. Vlahuță,
Pe cari îi admiră un neam (ce găgăuță!)
Destul atita slavă pentru acești pigmei!
Ha! scuipe în icoane, dă cu picioru 'n zei!
Și, înălțat întocmai ca pe un falnic tron
Pe devotatul spate al junelui Caion,
Discipolii chemindu-ți e'un dulce «cuțu-cuțu»,
Triumfător domni-vei... în balamuc la Șufu!

Jorj Delamișii

AVIS

La cunoscutul magazin al d-lui Fain (calca Victoriei, vis-à-vis de palatul regal) a sosit de la Paris decorațiunea de aur comandată pentru Brezanu, decorație pe care admiratorii săi i-o vor oferi în seara de 3 Aprilie.

Persoanele cari-au adunat sume pentru plata acestei decorații sint rugate să ni le înmîneze neîntîrziat.

CONTRAST...

În unde clare, cadentate, vibrează rîmă ciselată,
Ce farmecă auz și minte, cu o putere minunată,
De par'că vezi plînd d'asupra-ți în spațiul cel mărginit,
Al bolților mari, aurite, îngurul blond, închipuit...
Și răsfoind tot manuscrisul, poetul cu o voce lină,
Citește noua sa lucrare, și sala este arhi-plină.
E tînar și frumos poetul, și ea ori-care visător,
El poartă plete abundente, ce-l fac și mai împănător.
'L-ascultă toți, sorbindu-i vorba, într'o tăcere mormîntală,
Și par'că 's îmbătăți de dubul, ce versurile lui exală;
Numai Tănase, bărbierul, privind la părul lui buclat,
Își zice—aparte 'n reverie—: Ti! ce mai păr bun de tăiat!
Chic.

CUCOANA DIN GALAȚI
ȘI EPISCOPUL CATOLIC

Intâmplarea face cite odată farse pe cari nu le-ar putea născoci nici fantezia unui scriitor comic. Dovadă cazul absolut autentic de mai la vale.

O romîncă, actualmente la Paris, comandă pentru o amică a sa o elegantă jachetă. Dete adresa cucoanei căreia îi făcea cadoul și rămase ca jacheta să o expedieze magazinul de mode de unde o cumpărase.

Intr'adevăr, zilele trecute, cucoana din Galați primi de la Paris un pachet însoțit de un bilețel de la amica sa pe care era scris «s'o porți sănătoasă, ma chère», sau altă gentilețe la fel.

Care nu fu mirarea amicei de la Paris cînd, în loc de mulțumiri, se pomeni

cu o scrisoare foarte înțepată de la cucoana din Galați, care, aproximativ, îi spunea următoarele:

Îți foarte mulțumesc, draga mea, pentru surpriza ce mi-ai făcut. Pe la noi pe la Galați, însă, nu au ajuns încă la modă asemenea haine. Regret deci că nu pot face uz de cadoul d-tale.

În acelaș timp, magazinul de mode unde fusese comandată jacheta primea o epistolă semnată de episcopul catolic monseniorul Jaquet din România, epistolă în care prelatul făcea cu ou și cu oțet pe negustorul franțuz și-și exprima profunda-i indignare că 'și-a permis să facă unei înalte fețe bisericești o farsă așa de prost gust.

Ce farsă? Ce se întimplase? Misterul fu repede descoperit:

Magazinul de mode din Paris, din greșeală, trimisese cucoanei din Galați un anterior comandat de monseniorul Jaquet, iar acestuia îi expediasse pachetul în care se afla jacheta cucoanei din Galați!

Vă închipuiți ce cap au făcut ambele aceste persoane!

Recomandăm desenatorilor noștri acest subiect de ilustrație hazlie: o damă îmbrăcată în sutană călugărească și un popă împopoțonat cu o jachetă femeiească.

Un glumeț ar observa că episcopul catolic poartă un nume predestinat: îl chiamă monseniorul Jaquet. Așa o fi, dar pe cucoana din Galați nu o chiamă madam Anteriu și tot a pătit-o!

UNA ȘI BUNĂ

La spitalul Colței, popa se oprește înaintea patului unui bolnav, care-i aproape să sucombeze în urma unui acces de delirium tremens, spre a'l griji, și'l întreabă:

— Ce ești dumneata, fiule, catolic, protestant, ori ortodox?

— Sunt... alcolic, taică părinte! răspunde cu un suprem sughit muribundul.

EPISCOPUL DIONISIE

Unele ziare spun că episcopul Dionisie al Buzăului, în urma scandalurilor provocate de celebra-i insolvabilitate, are imperioasa datorie să demisioneze.

Noi susținem că n'o să demisioneze.

Căci dacă într'adevăr are datoria să demisioneze, fiți siguri că n'o să 'și plătească nici datoria asta.

Totuși, e probabil că la urma urmei nenumărații creditori ai prea sfințului chiulangiu îi vor aplica legea talionului: adică precum i-a ras pe ei episcopul, îl vor rade și pe dînsul la rîndul lor.

În curînd va apare:

DIN POZNELE VIEȚEI

un volum de schițe umoristice de ALEXANDRU CAZABAN.

O CĂZNICIE

lui Ionel.

El, era din Piuă-Petri,
Ea din Guadalquivir
Străbătuse mii de metri
Să ne cînte la clavier, —
Și-o chema donna Sopir.

De copilă ea visase
Doar Castele 'n Guadarana,
Pagii, șaloane somptuoase,
Soț un duce de Marana,
Și plantații în Havana.

Soarta-i stete împotriva
Și în loc de parmezan,
Se indoapă cu colivă
De la socru, Popa-Stan,
(Stan e tatăl lui Șerban).

'I-e necaz d'asa ocară,
Dar gîndirea ei frivolă
Se transformă la chitară
Intr'o dulce farandolă,
Tandă ca și-o barcarolă.

Și pe cînd în reverie
Mintea-i e'n Guadalquivir,
Don Șerban pe o tablă
Trage cruci cu tibișir
Zornăind bani 'n quimir.

Octav.

POET

Petrescu-Polovraci e bard cu lațe,
Cu ghetete scilicite, nespălat;
La masa lui de brad compune versuri
Și șterge și iar serie ne'neetat.

Mândica, muza, este juna blondă —
O cîntă de-o adoarme, ca Orfeu;
Și ea, duioasă, îl tot sfătuește
Să serie, s'o combată 'n vers mereu.

Un dor nespus însă pe bard tortură:
Ar vrea grozav iubită să-i slovnească
In vre-o revistă versu-i, dar i-e teamă
Căci nu știe... cit va ca să plătească!

C. Cosco.

STIL DE PROTOPOP

Sfinția Sa N. Ioachimescu, protoereul
județului Prahova, econom-stavrofor, a
trimis următoarea interesantă circulară
preoților și învățătorilor:

«După ce m'am gindit și am cugetat ce
este bine a face cu copiii de prin școalele
rurale, am crezut și crez că pe lingă stu-
diile ce li se dă în clase, preotul cu învă-
țătorul și învățătoarea uniți cu toții, peste
ceasurile din program, să li se mai adauge
un ceas sau o jumătate ceas, cit se va crede
că e de ajuns, spre a le da cîntări biseric-
cești, căci se știe că copiii tare le place
cîntarea, începînd cu Sfințe Dumnezeule,
Slavă Tatălui, Tatăl nostru, Crezu, Veni-
niți să ne închinăm, Cuvinește cu adevărat
și din Troparele sfinților, acum pe post
să învețe Prohodul, Christos a înviat, In-
gerul a strigat, să învețe Acțiunile praz-
nicale, de peste un an, să-i învețe Pre
Tatăl, Avem către Domnul, Unul sfînt,
Pre tine te laudăm, dacă se poate să în-
vețe și Bine-cuvintează, toate acestea sunt
rugăciuni sfînte, care copiii le cîntă cu
mult drag, deprinși în școală duși la bi-
serică în toate Duminicile și sărbătorile,
ce plăcere ar face părinților când iar auzi
cîntînd cele bisericesti, și cînd nu sunt în
școală, cu vitele la cîmp, la plug și ori
unde în loc să cînte în frunză verde și
alte bațagonii, mai bine să cînte cele bi-
sericesti, la Crăciun să-i învețe Nașterea,
la Bobotează Iordanu, de se poate să-i
învețe și cîntări de Stea căci acestea toate
sunt cîntări ale mîntuitorului, am auzit
copiii cîntînd cîntece care le cîntă soldații
noștri, imitînd chiar muzica militară, fetele
mai cu seamă, ele care au deosebit talent
de cîntare, ar întocmi o muzică vocală,
care ar îndemna pe părinții lor a merge
la biserică să-și auză copiii cîntînd, dacă
s'ar putea ca pentru acest scop copiii să
fie adunați la școală și Duminica și săr-
bătorile cite un ceas două, de cit să se
ducă pe la hori și la jocuri, cred că pă-
rinții chiar iar duce mai lesne la cîntări.
Acestea depinde de d-nii învățători și
învățătoare, nu mai puțin și de preoți
căci în puterea lor stă partea cea mai
impunătoare, ei cumose cei dintii că nu au

eine să mai slujească în Biserică dacă nu
'și va face o pepinieră pentru serviciu».

...Așa scrie părintele protopop după
ce se gîndește și cugetă, dar ce «baț-
gonii» o fi scriînd cînd nu gîndește și
nici măcar nu cugetă?

Am dori să mai posedăm ceva docu-
mente d'astea din pepiniera de serviciu
a Sfinției sale.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Cîmpulung

Distrugearea grădinei publice

Versul să'l las hotărîsem, pentru alții, iar eu demn
De luptele ce purtat-am, lupte 'n van, fără un semn
De schimbare în moravuri, de 'ndreptări pe căi mai bune,
Să rup coardele de liră ca în veci să nu mai sune.
Și, uitat de toți iluștri aștei urbe, stînd d'o parte,
Să privesc cu nepăsare la ce fac și de depărte
Să tot rid de ce încercă și a descurca nu pot,
Să la ranguri cum ridică pe vr'un fericit nepot.
Și așa în colț de umbră stînd uitat — fără bețele —
Să aștern în proză-amară de ce în zilele mele
Am pățit. Și speram ca'n rînduri aste
Cei ce i-am cîntat atîta și le-am fost cit-va năpaste
Să găsească-un suflet nobil și dureri de surghîniuit,
Nu un zeflemist de cacă, ori un sec, ori un pirlit.

Versul să'l las hotărîsem, pentru alții, să fîd demn
De luptele ce purtat-am fără roade, fără semn,
Să stau retras de o parte! Dar de ce îst gologan
Ultim la pieroși, săracul, împrumutat la băcan,
Îl asviră pe-o coardă lipsă la îndrăgostita-mi liră,
Ce-intranind-o, îmi amintește sunetul divin de liră?
Și cum rămîne parola dată dragii dela Breză
Cînd la rugăciunea-i sfîntă, astă-vară în namiază
Să mă las de ris, hațocuri, c'alt-fel cit îi sunt de drag
Mă urăște, mă blesteamă și m'asviră peste prag,
Eu jurat-am sfînt pe Joe, pe crîșnari și 'n-plină lună
Că va fi așa, luînd maror chiar și dragostea-mi nebună?
De's sperjur față de lume și pe draga de-am tradus,
Nu-s eu vina, nici Alecu, ci e cel care a pus
Un fapt criminal la cale... Iartă-mă Erato, sfîntă,
Iartă-mă, Iambele dragă, și tot ascultînd cum cîntă
Tremurînd coardele lirei, te-ai înduioșa!... În noapte,
Noapte de vară 'nstelată, ai auzit cite șoapte
Să tot desprîndeai răzețe din umbroasele boschete,
Șoapte scîpate de Roza, Kati, Lina, tot subrete,
Era punerea în practică a regărilor speții,
Fără legi sau conferințe pînă'n faptu dimineții...
Iar acum? Privirea-aruncă și citește'n ochii Sandei
Ce gîndește, la grădina, despre Dia! Plînge Mundy
Și eu Speck, și toți gardiștii și alți pompieri de soi!
Unde-or să pozeze unii? Alții ale lor nevoi
Unde-or să le ulto oare? Grădina publică-i dusă
Numai brazil singuraticii sună de jale nespuse.
Și e goală, uricioasă ca un om fără de haine
În năpraznie ger de iarnă. Trist adio, acumna, țaine
De iubire și 'nmulțire!... Au făcut un cîmîfir
Din tine, grădina dragă... Plîng servantele în șir.

Demeri

Piatra-Neamțu

Sosit-a și Martie cu babele lui, dar asta încă
nu e nimic. Împreună cu babele s'a abătut asu-
pra bietului oraș o așa numită: *Societatea cu au-
diții muzicale*. Ca înjghebători muzicali figurează:
Sarsailă, Vasilică Jantilică, Barlaboi și Crețu. De-
visa societății: *après nous le déluge!*

Și ninge mereu, ninge... cu așe roșii, verzi,
albastre, galbui, cu bilete de concerte muzico-
literare-chinuitoare, ninge mereu și bieții Pietreni
privesc cu durere cum avutul lor dispăre sub
virtejul impetuos al așelor.

Neobositul nostru primar priveghează în per-
soană cum droagele municipale cară zilnic munți
de așe ce împiedică circulațiunea.

Frăsina, scroafa cu opt purcei a lui Nea Ghiță
băcanul din colț, mincînd cite-va duzini de bilete
de concerte și așe, a sucombat în dureroase gro-
hăituri spasmodice. Doctorul veterinar chemat în

grabă, descoperi cu ajutorul razelor X. ca Fra-
sina lui Nea Ghiță a murit de o *intoxico-indige-
stică-afisică* provenită din cauza colorilor otrăvi-
toare a așelor. Cuconu Brabete, mincînd ca preț
de 5 parale măslîne de la Nea Ghiță și prezîn-
tînd simptome de otrăvire, doctorul veterinar
declară și de astă dată, că toată vina e a unui
aș verde cu care Nea Ghiță invelise măslînele.
Nea Ghiță a *inventat* acțiune de *tribunar* contra
societății *cu audiții muzicale*, iar cucon Brabete
contra lui Nea Ghiță.

În urma acestor dezastre, s'a dat ordin de sus,
ca măslînele precum și cele-alte articole de bă-
cănă să nu se mai impacheteze în așe colorate,
iar porcii să fie ținuți în prevenție la coteață
pînă cînd *societatea cu audiții muzicale* va fi isgo-
nită peste barieră. Pentru scopul acesta salutar,
deja energicul nostru primar a ordonat ca toate
gunoarele să fie strînse în diferite puncte ale ora-
șului și să li se dea foc.

Dar, vai! cu toată asprimea acestei măsuri
hippocratice, îndrăzneța *societate cu audiții muzicale*
anunță pentru seara de 3 Martie — așe albe de
astă dată — *Teatrul Municipal*. *Mare festival-mu-
zical-literar-sentimental* tocmai la urma urmei hai
și *bal...* dar, la coada cozii, o! muritori a mai
fost și o mică surpriză terminată tot în al: *Ma-
rele festival a fost... falimental!*

Un rău aduce cu sine un alt rău... Complicația.
În urma unei hotărîri funebre din partea lui
Sarsailă și Crețu, peste cite-va zile se va da în
sala *Continental* un nou *festival*, de astă dată
pentru a se putea plăti scroafa lui Nea Ghiță.

Audite civis! acum puteți plînge cu amar pe
ruinele gustului vostru artistic sfărîmat, căci pe
Joe: *Continental-festival-muzical-bal-balal* sinonim
cu *scandal*, voi sărmani Pietreni ați ajuns într'un
hal fără de hal. Simțurile voastre artistice greu
incercate odinioară de renumita *societate-filmomo-
nică* — vindecătoare de ologi — sint puse acum
și la o mai grea încercare și aceasta pentru ce?
pentru a se putea plăti *daune-interese* lui Nea
Ghiță.

Vă invoc pe voi, O! zei muritori!.. pe voi,
cari împreună cu popii voștri ați mîncat — drept
sacrificii — turmele strămoșilor mei romani... Eu
urmaș al marelui Traian, vă invoc pe voi, o!
zei, de a picura o picătură de picătură de re-
semenație pe lungul git al clondirului meu de
cerneală...

Situație amară, o zei... Gustul *artistic-festival-
literar-muzical* al Pietrenilor amenințat de *festi-
vale*, e gata să se prăbușească cum odinioară Ie-
richonul s'a prăbușit prin suncetul trîmbițelor și
al trompetelor... Această *societate melo-maniacă*
amenință și distruge...

Vă invoc, O! zei... dar, ce zic și ce vîd?
Prin pielea voastră transpiră indiferentismul și
din colțurile buzelor voastre crîspate într'un ris
mefistofelic... se întvede răutatea și ironia...
festivalele societății cu audiții muzicale, pe voi
vă distrează și vă dispune... ruga mea pentru voi
este un simplu stimulent digestiv... svicolirile
Pietrenilor, sint pentru voi salutare tatiatiuni ab-
domenale... O! oribili pitoni înghițitori de turme
și sacrificii! Voi, zei răutăcioși, fuduli de mă-
rirea voastră, aveți capete pline de nectar și am-
brozie!

Alors!.. Je m'en fiche pas mal... Eu mî spal
mîmile... Sarsailă & Jantilică vor duce păcatul...

Gervais.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o pre-
față de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la: «*L'In-
dépendance Roumaine*», la librăriile *Socce
Alcalay* și la autor.

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista trecută lei 110 bani 65.

Au mai subscris :

Rădileanu avocat, Bosco Melides, Galla, Albinița Paracliseru, D. Panaiodor, Direcția Decepé, Nicolaus, Foti Pantagiopolo, d-ra Ecate I. d-ra R. Maria, d-ra M. Pepi, Vicol, Feciorul lui Tăerel, Doctorul cu arginți, Z. Guriadis, Apostolu Petru, O mică delegație compusă din 121 persoane în numele numeroasei clientele a d-lui avocat Romulus Bolintineanu din Ploești. O delegație specială de 50 persoane a abonaților « Monitorului intereselor petrolifere romine », Petru Al. Pogonatu student, Doctorul Virgil, Tănăsica, Dudaș Elisica, Robert Minat, Teodor Al. Pogonatu, D. Popescu, I. S. Ionescu, V. Ghișescu, A. P. G., M. S. Cavaleru, I. D. P. (Apele-vii), Iulian M. Ionescu, Alex. Toma, Alex. Nepea, Azil Petrescu-Ploești, Jean Anglescu, T. V. Trandafirescu, Ovid Ionășescu, Săvulescu-Dobroteasa, Panu Cavaleru, Aurel Motoi, I. D. Ghiocel, N. Bănulescu, C. Vasilian, M. Vidrașcu, Alexandrina Vidrașcu, Nini Vidrașcu, Nicu Vidrașcu, C. Popovici, Ion Săndulescu, I. N. Constantinescu, P. G. Vernescu, Iancu Gavrilăscu, George P. Ionescu, Anette G. Ionescu, Ixion, Hercules, Tartal, Niobe Minerva, Hristian Th. Marinescu, P. G. Dragomirescu, G. Ionescu, Edmond Pineles, I. Schulimovici, Rero Ben Chain David, N. T. Ionescu, Dr. P. Silva, L. Popescu, G. Struțeanu, Florea Petrescu, I. G. Mușat, A. C. Ionescu, Nike, Echibotos, Hephestos, Duvăd, Nuhâm, Avocat D. Arțăreanu, Eug. Arțăreanu, Teodor Arțăreanu, El. Arțăreanu, C. Arțăreanu, Alexandru Arțăreanu, Nicu Arțăreanu, Paul Arțăreanu, Virg. Nicolescu, Const. Iorgovici, Alexandru Iorgovici, Avocații C. C. Anastasiu, Al. Z. Teodorescu, C. N. Furcă, V. Lefter, I. Oprescu, I. Grigorian, Anghel Atanasiu, Al. Z. Teodorescu, C. N. Furcă, V. Lefter, I. Oprescu, I. Grigorian, Anghel Atanasiu, Caracăș, Iovan, N. Obreja, Vanghe, Butoianu, G. Stoenescu, Sigmireanu, Teodorescu N., Harezianu, Petreanu, Nic. Ionescu-Clopotari, G. Elefteriu, Ștefănescu, Emanoil Stănescu, George Stănescu-Diamandy, Alexandru Donescu, Mitică Polizumieșunescu, Agariți, Christescu, Studentul Valeriu, I. Poppescu, Alex. Butașu, I. Constantinescu, A. G. Stern, Florescu, Căpitan I. Minescu, căp. I. Moraitu, căp. C. Popescu, Locotenentii Lelescu P., Neatzu, Vilcovici, Sub-let. Nicorescu, Voicu Rădulescu, Ianis Pandelis, Anton Demetrescu, Admirator, M. S. Împăratul Costică, Mișu Mihăescu, L. Tănăsescu, P. Nicolaidis, Oscar Zolsman, Nicolae Cristescu, C. N. Popescu, M. B. Jacobson, S. Stoenescu, Nisim, Leon M. Cappon, Gogu R. Ionescu, Bélié Zaharof, Al. R. Ionescu, studenții: Antoniadă Mișu, Bentoiu Ioan, Dannabassi Const. Const. P., Damianovitz, Demetrescu Gh., Georgescu Gh., Danielopol N., Michălescu Al. S. de la litere, Bascovici C., Niculescu Cr., Tănăsescu C., Lupășcu Em., de la drept, Ion Th. Negulescu, servitorul Universității, Al. Dinescu, P. Munteanu, A. Spravil, Fr. Poc-Fregoli, Mitică Delasabaru, D. Frache,

Chirifă-Tata, laucostache, Marineanu Boisca, Conu Costică, Al. Pescăreanu, Beno Pescăreanu, Al. Giolaru, Puț de giol, Fr. Fregolli, Hans Hubein, Bertha Panyel, Rubina Panyel, L. Morgenstern, Iacob M. Leon, Moscu Eskenasy, Baron Daniel, Al. R. Ionescu, C. Dumitrescu profesor de violoncel la Conservator, d-na Maria Dumitrescu, Titi Dumitrescu, d-ra Maria Dumitrescu, Mișu Dumitrescu, «Patriotul» «Conservatorul», Dr. N. Mariescu, Falcă ruptă, Ana Panaitescu învățătoare, Vasiliu, Tîrgșoru Noii, My little girl, Grig. Urlățeanu, avocat, J. Rusu-Abrudeanu, Lytton, Giritza, Ghedeon Bratu, Maria Oproș, Vasile Bratu, Marié Antoinette, Rosina Natalia, Eliza Raicu, Ecaterina Raicu, Ștefan Raicu, Ioan Raicu, Florica Raicu, Costică Raicu, Ecaterina Alexandrescu, Elena A-drescu, Pandelă Alexandrescu, Maria Gross, Friedrich Gross, Herman Hemper, G. Stamatina, N. Stamatina, E. Stamatina, H. Stamatina, H. Koltschegg, M. Sengeorge, E. S. ngeorge, d-na Sever, d. Sever, d-na C. Boieru, d-na L. Reiss, H. Nagy, K. Nagy, d-ra M. Schmidt, N. Manceș, I. Rusu-Abrudeanu, I. Popescu, Em. Pagano, Dr. I. Mendonidi, D. Ghimbășanu, X. Clopotarii, I. L. Caragiale.

Total lei 130 bani 90.

Din cauză că la 13 Martie s'a anunțat că va cînta la Teatrul Național baritonul Popovici, d. I. Brezeanu a fost nevoit să și amine reprezentația sa de beneficiu.

Avarul se va juca la 3 Aprilie, irevocabil.

Pînă la această dată, deci, subscripția pentru decorația și viea lui Brezeanu rămîne deschisă.

Poftiți, doamnelor și domnilor, numai cinei parale!

Plata 'n rate nu e admisă.

Numele persoanelor cari au mai oferit 5 bani se vor publica în numărul viitor.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la **BERARIA COOPERATIVA** (Piața Teatrului) și mîncărî calde preparate de un maestru bucătar inadins angajat. Numai cu un leu se poate dejuna excelent. — In această modestă sumă intră două feluri de mîncare, un pahar de neintrecuta bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu după preferința consumatorului.

CEREȚI CONSERVELE STAICOVICI

MIRCEA G. PETRESCU
FOST MAGISTRAT
AVOCAT

S'a mutat în Str. Riureanu, 2

(Lîngă Palatele Justiției și al Poștelor)

BUCURESCI

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

MUȘTAR

DIAFAN

ȘI CU

MUȘTULEȚ

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vînzare la tôte magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: STAICOVICI

STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat

ADVOCAT

București

Romană, 81.

THEOPHILE SCHNEIDENGER FIU

HORTICULTOR

7. STRADA CAMPINEANU, 7
(îngă Teatrul Național)

Propriul stabiliment Horticol e situat pe strada Epurilor 17, (suburbia Ceauș Radu culoarea de Negru).

Specialist în buchete de logodnă și cununii, coroane, coșuri de fantazie, lucruri de florî fine și moderne, decorațiunile de sa-loane etc.

Expedițiuni în provincie

Planuri, Lucrări de grădine și parcuri în stiluri moderne, complete plantate cu pomi și florî.

Intrețineri de grădini anuale.

Vinzuri de felurite florî, plante și trandafirî.

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

FARMACIA
ALTAN

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

In seara de 2 Aprilie se va reprezenta la Teatrul Național piesa *Napoleon Bonaparte*, în beneficiul artistului I. Livescu.

*Sunt schimbător cameleon,
Sunt criticul care imparte
La cei ce's demni de Pantheon
Blogiile lui deșarte.*

*Puternic ca Papa Leon
Și mai temut ca zeul Marte,
Eă gratis chiar la Odeon
Pătrund cu magica mea carte.*

*Dar, totuși, la Napoleon,
Livescu — avea-va bună parte;
Voit da chiar un napoleon
Ca să'l admir în Bonaparte.*

*Dă-mi lyra ta Anachreon,
Căci harfa mea-i cu coarde sparte,
Său dă-mi chiar un acordeon
Să cînt triumful bunej arte!*

Chită Delacooperativa.

S'A PUS IN CONSUMAȚIUNE
VINURI DIN RECOLTA NOUA
DIN VIILE
ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)
75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE ȘI NEGRE
DIN DIFERITE RECOLTE

Tămâioasă, Pelin, Rachiü, Urdă și
Cremă de Buftea, Unt, Făină, Griș, Mălaiü,
Miere în faguri și liquidă,
Pește, etc.

VIZITAȚI DECI

MARELE DEPOU
DIN CALEA VICTORIEI

unde toate mărfurile mai sus enumerate se
vând pe PREȚURI MAI MULT DE CÂT
MODESTE comparativ cu calitatea
lor superioară

A. Török & Co
Casa de Bancă
BUDAPEST

INTINDEȚI

A. Török & Co
Casa de Bancă
BUDAPEST

MÂNA NOROCULUI

Mulți, foarte mulți au devenit bogați și fericiți prin noi, de oare-ce la noi s'a cîștigat în scurt timp **Sume enorme de Bani** și am plătit cîștiguri mari chiar și în România. În curînd începe din nou **LOTERIA 10-a REGALA UNGARA** pe clase cu 50.000 **Losuri Cîștigătoare** din totalul de 100.000.

Cel mai mare cîștig **1.000.000 (UN MILION)**
ev. Coroane
sau **1.100.000 Lei**

Cîștigurile Totale: Lei **13.160.000** Coroane sau **15.000.000** Lei

Expediem losuri originale contra prețurilor oficial stabilite conform planului fără nici un adaus.

Insemnarea celor **50.000** cîștiguri.

Cel mai mare cîștig este de:
1.000.000 COROANE

4	Premiü de	600.000
1	Cîștig	400.000
1	"	200.000
2	Cîștiguri a	100.000
1	"	90.000
1	"	80.000
1	"	70.000
2	"	60.000
1	"	40.000
5	"	30.000
1	"	25.000
7	"	20.000
3	"	15.000
31	"	10.000
67	"	5.000
3	"	3.000
432	"	2.000
763	"	1.000
1218	"	500
90	"	300
34700	"	200
15650	"	100
	Cr. 470, 430, 400, 80, 40	
Töte aceste cîștiguri sînt a se plăti în bani numerar.		
50.000 Cîșt. și pr. in sumă de Cr. 13.160.000		

Cari vor fi trase în 6 cl. circa în 5 luni

Nici o altă loterie din lume nu prezintă comparativ, o șansă mai mare de cît **LOTERIA REGALA UNGARA**, întru cît aceasta este scutită de ori-ce dări către Stat, pe cîtă vreme toate celelalte Loterii, de pildă cele Germane, plătesc un impozit special de 20 la sută.

LOTERIA REGALA UNGARA

este pusă sub controlul Statului

In privința modului conștiincios cum servim pe Onor. noastră clientelă, posedăm numeroase scrisori de mulțumire.

Prețurile oficiale stabilite pentru ei. I sînt:
Un $\frac{1}{4}$ de los lei 3.15 — O $\frac{1}{2}$ los lei 6.30
Un los întreg lei 12.60.

Ori-ce comandă de losuri originale, se execută contra ramburs sau contra plății anticipate prin mandat postal. Plata comenzilor se mai poate face și în bilete de bancă prin scrisori recomandate. Planurile generale se trimit gratis și franco. Listele oficiale se trimit imediat după fie-care tragere

Comenzile pentru clasa I-a sînt a se adresa direct nouă, numai de cît său cel mai tîrziu pînă la 23 Martie s.v. (5 Apr.) s.n. 1902

Cu toată stima,

A. TÖRÖK & Comp.
CASA DE BANCA
BUDAPEST, No. 46, Theresienring, No. 46
Cel mai mare debitant de losuri din Ungaria